

RIBE ROKLUB

90 ÅRS JUBILÆUMSSKRIFT 1934 - 2024

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Sådan startede det	4
Ribe Roklub i historiske glimt	6
Historien frem til 2024	10
Medlemmerne har ordet	12
Bente Jørgensen fortæller	12
Om Stand-up-paddle (SUP)	14
Interview med Søren Møller	15
At være ny - og dog gammel - roer i Ribe Roklub	16
Kajakudvikling i RR 1990-2024	17
Langtursroning	20
Riberoere i Grækenland	21
Kran	22
Fremtiden i klubben - hvad kan den bringe?	23

Plads til alle. Foto: Jens Bruun-Petersen.

Den 26. juni 1934 døbes en ny båd "Marsk".

Ved denne lejlighed får Ribe Roklub overrakt sin første stander, som er designet af overbetjent J. C. Jensen: En blå stander med hvid cirkel og et hvidt spejlvendt R.

Udgivet i anledning af Ribe Roklubs 90 års jubilæum september 2024.

Redaktion: Jens Bruun-Petersen, Villy Søgaard, Hanne Petersen Refslund, Søren Møller og Karen Skønager.

Produktion: Ove Detlevsen.

Oplag: 250 eks.

Forsidefoto: P. Rosted Bang.

Indvielsen af klubhuset ved Slotsbanken den 19. maj 1935.

Forord

Af Karen Skønager

Ribe Roklub - 90 år gammel !!

Imponerende, at en klub med så mange år på bagen stadig er lyslevende og aktiv. Fyldt med historier - hvilket fremgår af dette jubilæumshæfte, som vi har valgt at udgive i anledning af 90 års dagen.

Og skulle nogen af jer være interesseret i mere, vil der på klubbens hjemmeside være udgaver af "Sluseposten" og masser af billeder, hvor man kan genkende sig selv eller andre, som man har været sammen med i klubben. Fyldt med glæde, fornøjelser og forskellige aktive mennesker - fra ca. 10 år og op til over 90.

En rummelig og alsidig klub med kajaker af forskellig slags, med in- og outriggere af forskellig art og af paddleboards. Med nytilkomne aktiviteter i vintersæsonen til at supplere ergometer træningen - nemlig eRoning, som har resulteret i en tilgang af medlemmer, som heldigvis også har ønsket at komme på vandet.

Stigning i medlemstallet på grund af bredden og dermed udfordringer på materiel, lokaliteter og instruktører. Stigende vandstand i åen, hvilket kræver nytænkning i forhold til at holde vandet ude af bådhallen.

Mere rift om brugen af klublokalerne kræver kalenderplanlægning i højere grad end før og fordrer også mere vedligeholdelse af lokaler og både.

Heldigvis er der en del medlemmer, der udover at ro godt vil give en hånd med til nogle af disse opgaver - og der er i år i anledning af jubilæet gjort en stor indsats for at renovere lokalerne, med STOR hjælp fra lokale erhvervsfolk - TAK for det!!

Tillykke til den gamle klub - og til os, der har fornøjelsen af at kunne bruge lokalerne!!

På tur i Vadehavet. Foto: Elisabeth Tine Aggerbeck.

Sådan startede det

Kilde: Bl.a. arkivmateriale og samtale mellem landsretssagfører H. K. Hjerrild og Søren Møller i 1994 i anledning af RRs 60 års jubilæum.

Vejen til Ribe Roklub

1865: Den københavnske grosserer Harald A. Hansen køber en robåd i England og begynder at ro med venner i København.

1866: Kvik og Københavns Roklub stiftes og båden fra England kopieres af danske bådebyggere.

1886: Århus Roklub stiftes (Ribe Roklubs medstifter Gerda Jørgensens far er her meget aktiv).

1887: DFfR stiftes, og den første kaproning afholdes ved Langelinie.

1922: Kolding Dameroklub stiftes (Gerda Jørgensen er medlem).

Damerne fører an - 1934

Damefrisør Gerda Jørgensen og Fabrikant A. Backhaus mødes ved en sammenkomst og får en snak om roning. A. Backhaus fortæller, at han netop har købt en 4-åres inrigger af Lemvig Roklub for 250 kr.

5. marts: A. Backhaus og Gerda Jørgensen indbyder interesserede damer til stiftelse af en dameroklub. Mødet afholdes i frk. Jørgensens lille lejlighed i Puggaardsgade.

Ribe Dame Roklub bliver stiftet samme aften med formand seminarielærer Ebba Jensen, rochef frk. Gerda Rasmussen, materialeforvalter

damefrisør frk. Gerda Jørgensen, kasserer frk. Ellen Jørgensen, sekretær frk. Maja Riber, Alba Bottelet og Emmy Willemoes.

6. marts: Rygter om en dameroklub er i omløb i Ribes mandlige borgerskab og bogtrykker Jacobsen og tømmerhandler Husted Christensen henvender sig til A. Backhaus om stiftelse af en herreoklub.

14. marts: På Hotel Dagmar stiftes Ribe Herre Roklub med 24 aktive medlemmer og 1 passivt. Der bliver oprettet vedtægter, og man beslutter at ansøge om et partiobligationslån på 4.000 kr. samt foretage indsamling blandt interesserede til bygning af et klubhus.

Bestyrelsen bliver: Formand A. Backhaus, overbetjent J. C. Jensen, amtsvejsinspektør Kærn, isenkræmmer Nyborg og tandlæge Lorentsen. Som suppleant valgte bogtrykker Jacobsen og tolder Hviid. Revisor blev bankdirektør Kromann. Bestyrelsens første opgave skulle være at få udarbejdet tegninger til et bådehus samt forhandle med Ribe Kommune om en passende grund.

Crome og Goldsmidts gamle fabriksbygninger (der, hvor den kommunale administration senere rykkede ind) bliver rammen om det første fællesbådehus samt en bådebro i Hotel Riberhus' have.

Dermed var roning på Dagmars Åen, Nips Åen m.v. en realitet.

A. Backhaus' indkøbte 4-åres inrigger bliver døbt "FREM".

April 1934: Der er nu 29 aktive herreroere og 19 aktive dameroere.

26. juni: Standerhejsning, hvor malermester Brogård og overbetjent Jensen overrækker deres godkendte forslag til RR-standeren, som vi kender den i dag. Herreroerne får deres første nye båd som døbes "MARSK".

16. august: For første gang deltager man i en kaproning, som afholdes i Esbjerg.

13. oktober: Sæsonen afsluttes med stor fest på Backhaus' vinterhave, der til lejligheden er pyntet af dameroerne med guirlander og kulørte lamper. Fra denne fest findes der mange festlige billeder.

29. oktober: Ribe Dame- og Herreoklub stiftes på en ekstraordinær generalforsamling, da damerne har haft svært ved at holde klublivet i gang.

Bestyrelse: formand fabrikant A. Backhaus, isenkræmmer Nyborg, tandlæge Lorenzen, lektor frk. Ebba Jensen og adjunkt frk. Willemoes.

Stadsingeniør Dalsø skal lave tegninger til det kommende bådehus.

1935

6. april: Der bliver der holdt licitation til et nyt klubhus på Slotsblegegården som man har fået stillet til rådighed af Ribe Kommune. Tømmerhandler Husted Christensen vil levere tømmeret til indkøbspris. Bygmester N. Mortensen var billigst, støbearbejdet gik til Lauridsen og Knudsen. Meget af byggeprojektet bliver gennemført af frivilligt arbejde, såvel af medlemmer som af interesserede, for klubhuset er "et hus for Ribe by". Sådan blev det omtalt i Ribe Stiftstidende. Det, som altid har været kendetegnet for Ribe Roklub, bliver måske allerede skabt her - her skal være plads til alle, der skal være fællesskab i et livligt og dejligt hus på byens bedste adresse, hvor motion, sport, konkurrence og kammeratskab kan udfoldes.

19. maj: Til indvielsen af klubhuset ved Slotsbanken, som er uden el og vand, deltager der flere end 200 borgere og medlemmer. Æresmedlem isenkræmmer A. Nyborg (Nold) hejser standen. Det er en stor dag. Man har nu 4 både, som alle bliver sat i vandet, og der bliver roet paraderoning. Formanden for DFfR's Sydjyske Kreds Müller Kristiansen overrækker DFfR's splitflag med de gyldne årer til bestyrelsen. Der er noget kongeligt over seancen, da Dannebrog splitflaget går til tops på klubhuset, og alle råber hurra. Der er mange flotte billeder fra denne solskinsdag. I Ribe Stiftstidende og andre aviser har der været stor bevågenhed om byggeriet

Øverst: Forpladsen ved det nye klubhus 1935, bemærk udløbet af Tved Å overfor klubben. Foto: P. Rosted Bang.

Nederst: Chrome og Goldschmidt bygninger i Sct. Nicolajgade 1934, klargøring af både af dameroerne. Foto: P. Rosted Bang.

Ribe Roklub i historiske glimt

Kilde: Bl.a. arkivmateriale og samtale mellem landsretssagfører H. K. Hjerrild og Søren Møller i 1994 i anledning af RRs 60 års jubilæum.

Starten med det første klubhus

1935: Roningen i Ribe bliver anderledes efter indvielsen af det ny hus. At ro på Veståen er meget anderledes end på Øståen. ”Vi er kommet ud til jægerne og fiskerne, hvor Øståen var byrning” udtaler Hjerrild, én af RRs første medlemmer. Medlemstallet stiger til over 50.

Medlemmer tager på kurser i DFfR og lærer langtursroning. Ture på vadehavet til Fanø og Esbjerg starter. Man prøver og låner en let syvbordsbåd i Vejle Roklub, og dermed er interesse for kaproning for alvor startet i RR.

Ribe Roklub bliver byens samlingspunkt ved de årlige St. Hans bål. Med sangkor fra balkonen på det ny flotte klubhus bliver aftenen meget højtidelig. Sct. Hans bålene er igennem mange år det eneste bål i Ribe inden for jernbanen, og hele Ribe by samles derfor ved åen.

1937: En 4-års kapronings-inrigger købes og døbes Splejst, den er lav, let og hurtig. Endnu i 1970 er Splejst stadig en fantastisk båd, som alle nærmest har et kærlighedsforhold til. Spejst bliver i 1973 taget med på en langtur til Stavnager på Østeråen og går på en bundgarnspæl og er ikke mulig at reparere. En kaproningsbåd på

langtur, - der bliver diskuteret kraftigt i klubben!!

I de efterfølgende år indkøbes klinkbyggede scullere, langtursbåde, og der roes mange langture til især Fanø, Esbjerg og Varde.

1941-57: Æresmedlem isenkræmmer Arnold Nyborg er formand i denne periode. Der kommer for alvor gang i inrigger-kaproningen. Allan Husted, Harald Johansen og Erik Hansen (HAC) vinder DM i 2-åres inrigger. Ved ankomsten til Ribe bliver roerne hyldet med faner og orkester igennem byen.

Gamle medlemmer har levende fortalt om roningen i krigsårene, især historierne om tyskerne, der ude på åen kaldte roerne op af bådene og undersøgte såvel båd som mandskab.

1957-64: Klubliv, aktiviteter og medlemstal falder. Forskellige bestyrelser prøver at genskabe klubliv og aktiviteter. I 1964 kaster bestyrelsen håndklædet i ringen.

24. marts afholdes på Kaffegården et møde for medlemmer og interesserede i Ribe Roklub, om klubben skal lukkes, eller om der er nogen mulighed for at videreføre klubben.

Æresmedlem Johs. Johansen bliver formand i

den bestyrelse, som skal videreføre klubben med en start på 19 medlemmer, en tom klubkasse og en del ubetalte regninger.

1964-1970: Medlemmer strømmer til klubben og bakker den nye bestyrelse op. Klubben køber en 4-års outrigger, og man tager til kaproninger. Klublivet blomstrer. Roklubbens fester går for at være de bedste i byen. En del af klubbens medlemmer er medlemmer af bands i rock- og pigtråds miljøet i Ribe, så festerne er med livebands. Roklubben er med i Tulipanoptoget og har her en pyntet båd i strømmen ved Skibbroen. Ved fester i RR er lokalerne udsmykket med vintønder fra sodavandsfabrikken Frem med meget mere.

Der købes outrigger-både og hold begynder at deltage i kaproninger.

1970: Året byder på 28 nye medlemmer. Kaproningen udvikler sig, og der lånes outriggerbåde i andre klubber. Klubben nærmest eksploderer af liv. Ishuset ved Slotsbanken lukker, så klubben får sin egen kiosk med slik, is og enkelte dage varm mad. Theodor står for kiosken. Da 21 af de 28 kaniner er piger, var der trængsel ved de vilde fester af byens unge drenge, som normalt op-

Else Mærsk. Foto: Søren Møller.

holdt sig på byens hjørner eller kørte rundt på en udboret Puch.

Kaproningen udvikler sig, og efterhånden er der 4 outriggerhold, der tager til kaproninger. Konceptet er daglig træning, afsted til kaproninger i weekenden, låne Kommunens og Frels lastbil, alle mand op på ladet, kaproere og bumlere i soveposer og tæpper, - og så afsted med telte og både. Når turen går til Sorø eller Bagsværdregatta skal der være ro under presenningen, når der skal betales for færgen over Storebælt!

Klubben anskaffer en næsten ny 4-åres outrigger, en toer uden styrmand, en dobbeltsculler og flere singlescullere. Finansieringen kom

blandt andet fra salg af aktier i "Ribe Roklubs bådefond". "Aktionærerne" var byens virksomheder og andre støtter. En anden væsentlig indtægtskilde var Bankospil på Klubbens Hotel hver fredag. Bankospillet fredag den 14. januar huskes ved, at meddelelsen om Kong Frederiks død kom få minutter efter starten. Det sørgelige budskab blev imidlertid tilbageholdt, så man var sikker på, at folk ikke ville gå hjem og dermed efterlade et arrangement brændt inde med and, flæskesteg og amerikansk lotteri. Der skabes mange flotte resultater i 70'erne.

1974: Roklubben får sit første klubblad, som hedder Robert. Robert kommer senere til at hedde Sluseposten.

Officielle kaproningsresultater og mesterskaber

1956 DM til Allan Husted, Harald Johansen og Erik Hansen (HAC) i 2-åres inrigger.

1974 DM guld og VM nr. 11 til Per Nissen, Søren Møller og cox. Klaus Schmidt i junior toer med styrmand. Holdet modtager Ribe Bys idrætspris. Ribe Kommune giver 15.000 kr. til en ny toer uden styrmand.

1976 DM guld og nr. 6 ved OL i Montreal til Else Mærsk i en kombineret dobbelt firer. Else modtager Ribe Bys idrætspris, og klubben modtager 15.000 kr.

1978 DM guld og nr. 5 ved VM til Djon Andersen og Søren Møller i en kombineret landsholdsotter, samt Ribe Bys idrætspris. Klubben modtager 15.000 kr.

2014 VM 26. plads i Junior Single Sculler Sebastian Adelhardt.

Klubben begynder at deltage i kreds- og DFfR arrangementer på flere planer.

1978: Op igennem 70'erne arbejdes der med et stort byggeprojekt, som bliver forkastet på grund af økonomi, fredninger m.v. Et stort ud-/ombygningsprojekt bliver i stedet igangsat.

Klubhuset i 2001, umiddelbart inden nedrivning. Foto: Jens Bruun-Petersen.

1979: Der fokuseres op igennem 70'erne meget på kaproningen, hvilket medførte, at motions- og langtursroningen ikke blev dyrket i samme omfang som tidligere, klublivet faldt, og der var kun 22 medlemmer tilbage, da det meget omfattende byggeprojekt skulle i gang.

80'erne: Efter endt byggeri og et udvidet og forbedret klubhus strømmer medlemmer igen til klubben. Outriggerroning er nu på motionsplan,

og man deltager i diverse stævner, herunder veterankaproninger. Klubbens medlemmer deltager i motionsstævner i Ry, Sydfynske Øhav m.v. Æ Wadehavsløb starter, løbet er for klubberne i Ribe, Esbjerg, Varde og Tønder og afholdes på skift.

Nogle kaproere fra 70'erne deltager i Dragebåds-løb i Hongkong, Malyasia m.v.

Roklubben er præget af stor aktivitet og klubliv, blandt andet har klubben sit eget orkester. I slut-

ningen af 80'erne kommer der nye medlemmer, der sætter ekstra skub i livet i klubben på mange måder. Klubben får foræret en kajak og køber selv et par stykker mere.

90'erne: Klublivet og aktiviteten på vandet er enorm. Der roes langture på Genevesøen, Mosel og Kanaler i Holland. Der er deltagelse i veteran-kaproninger, som nu hedder Master Regattaer. Damerne begynder at stille op til stævner i langdistancekaproning, og lidt senere kommer herrene med. Klubben køber en trailer til at transportere både.

Nogle af klubbens medlemmer interesserer sig for kajak, der søges fonde, og RR får flere typer kajaker. Der er delte meninger, om klubben skal have kajaker, men en stille beslutning bliver, at det er et godt supplement til roningen. Der er stor aktivitet, langturskaproningen udvikler sig, damerne får en 2. plads ved DM, og som noget nyt stiller Ribe også op i Maraton kaproning, hvor Ribe vinder flere løb. Masterroerne vinder også en del løb.

1995: Nyt klubhus

En "meget tidlig morgen" ved tulipanfesten i 1995 fødes tanken om et nyt klubhus i en snak ved Skibbroen. Klubbens bestyrelse kontaktes og siger OK. Der nedsættes et byggeudvalg med 3 tidligere formænd for RR. Den 26.oktober afholdes et medlemsmøde med temaet "RR nutid

Kaprøning Esbjerg 1935. Foto: Arkiv Ribe Roklub.

og fremtid". Der mødte 46 medlemmer op, som sad i grupper - sågar i omklædningsrummene - og kom med forslag til, hvad vi ville med klubben og i hvilke rammer.

1996: Byggeudvalget arbejder videre med et projekt, der hedder "Ribes nye havnefront". Det indeholder en fællesbygning for RR, Ribes Vikinger og Ribe Sejlklub, hvor de tre foreninger skulle have hver sin indgang og egne lokaler.

Projektet kuldsejler på grund af manglende opbakning fra parterne - på trods af kommunal støtte.

Efter lange forhandlinger med Lokale og Anlægsfonden (LOA), Ribe Kommune (RK), samt Skov- og Naturstyrelsen kan RRs projekt omsider blive en realitet: Et nyt klubhus, som skal ejes af Ribe Rosportscenter som selvejende selskab, hvor RR lejer sig ind.

Medlemstallet

Medlemstallet i Ribe Roklub har – som det fremgår af artiklerne – været meget skiftende gennem årene, lige fra 19 medlemmer til ca. 180 medlemmer.

Medlemstallet pr. august 2024 er:

I alt 126 medlemmer fordelt på 62 kvinder/piger og 64 mænd/drenge.

Af disse er 15 medlemmer under 18 år, fordelt på 8 drenge og 7 piger.

00'erne: Klubben var velfungerende under byggeriet. Byggesummen var på ca. 4 millioner. Der blev nedsat et sponsorudvalg, der på kreativ vis fik indsamlet både penge og naturalier. Ved et frokostmøde på Restaurant Kolvig støttede Ribes erhvervsliv med 212.000 kr. Det var en god timeløn! Ribe Rosportscenter etableres med bestyrelse, og byggeriet går i gang.

2003: Klubhuset indvies med mange gæster og DFFR's repræsentant siger i sin tale, at klubhuset er Danmarks flotteste og ligger i nogle fantastiske rammer. Ribe By har ligesom byggeriet i 1934 været en væsentlig medspiller. Borgerne udtrykker at det er et flot byggeri.

Historien frem til 2024

Ribe Rosportscenter - Fonden for Ribe Roklubs både- og klubhus

Af Christian Abildgaard

Fondens formål er at opføre et klubhus med tilhørende bådhal, at varetage driften og vedligeholdelsen samt forestå udlejning til Ribe Roklub. Sådan er det formuleret i vedtægten af 30. maj 2002.

Siden har Fonden levet sit eget stille liv som "husvært" for Roklubben. Eneste indtægt er huslejen, som modsvares af udgifter til kreditforening og banklån samt løbende drift og vedligehold.

Fondens oprettelse hænger nøje sammen med opførelsen af det nye klubhus.

Planen om et helt nyt klubhus havde været længe undervejs. Forhistorien er i korte træk, at klubbens gamle bygning ikke var egnet til renovering. Der var store revner i fundamentet, træværket var angrebet af borebiller og tagkonstruktionen var angrebet af råd og svamp. Desuden var der et ønske om at få et større hus med mere komfort. Bl.a. var omklædningsforholdene så uhumsk, at stort set ingen benyttede dem.

I 1999 kom der endeligt lidt skred i sagen, idet

Naturklagenævnet gav tilladelse til, at der kunne opføres et nyt klubhus.

I formfuldt embedsmandssprog lyder der: "Under hensyn til, at et afslag på tilladelse til opførelse af det ansøgte projekt ikke kan påregnes at føre til, at det eksisterende klubhus forsvinder fra Slotsbanken på grund af manglende mulighed for alternativ placering, men må påregnes at føre til istandsættelse af dette, og til, at det foreliggende, lidt lavere projekt ikke kan antages at forringe udsigten til og fra Slotsbanken i forhold til det eksisterende klubhus, stemmer flertallet for, at der meddeles dispensation til det foreliggende projekt, men således at etagearealet på den synlige del af byggeriet ikke må være større end på det nuværende klubhus."*. Dispensation bortfaldt, hvis den ikke blev udnyttet inden 3 år.

Kort fortalt var klubbens stærkeste kort altså, at vi kunne true med at blive!

Skov- og Naturstyrelsen havde ellers tidligere i juni måned samme år meddelt afslag på klubbens ansøgning om dispensation fra naturbeskyttelsesloven til opførelse af nyt klubhus. Styrelsen ønskede "at sikre det frie og ukompromitterede udsyn mod og fra Slotsbanken." Det var den afgørelse klubben – i øvrigt sammen med Ribe kommune ankede til Klagenævnet.

Klubben havde undervejs forsøgt at imødekomme Styrelsens argument ved at ændre det oprindelige projekt fra et areal på 285 m² til 169 m² samt - hvad måske er mere problematisk set med dagens briller, at sænke højden med ca. 0,40 m under højden på det eksisterende hus. Men som det ses oven over var det formentlig også det, der reddede projektet.

Nu kunne man så endelig komme videre. Men klubben havde – heller ikke dengang – selv penge.

Her fik vi hjælp udefra. I første omgang af Lokale- og Anlægsfonden med tilsagn om 1 mill. kr. til projektet. Ribe Byråd fulgte op ved på mødet den 29. november 2001 at bevilge 1,5 mill. kr. Fonden optog et kreditforeningslån i Nykredit på 800.000 kr. Medlemmerne kunne bidrage ved selv at udføre arbejde, der blev sat til 400.000 kr. Nævnes skal også, at en lang række lokale virksomheder undervejs bidrog med sponserat af hovedsageligt inventar.

Oprettelse af Fonden ville også gavne finansieringen, da man på den måde kunne få refunderet moms af byggeomkostningerne – altså pludselig 25% mere bygge for. Forventningen var dengang, at Fonden kunne nedlægges efter 10 år. Sådan kom det dog ikke til at gå.

Men tiden begyndte at rinde ud. Fonden blev – som nævnt – stiftet den 30. maj 2002 og senere medio november samme år ville dispensationen bortfalde. Der skulle vælges en bestyrelse. Det gamle klubhus skulle rives ned. Arkæologerne skulle grave og der skulle laves licitation for at finde en hovedentreprenør.

Første trin var at få valgt en bestyrelse på 5 medlemmer, herunder ikke mindst en formand. Jeg var relativt nyt medlem og syntes egentlig ikke, at jeg stod først i køen – men køen bag mig viste sig at være ganske kort.

Jeg valgte at springe til, for alt var jo ”klappet og klar”, og sagen var for god til, at den skulle falde på, at ingen ønskede eller magtede at tage ansvaret. Jeg havde qua mit job i Ribe amt en vis erfaring med byggesager.

Første bestyrelse bestod desuden af Poul René Bertelsen, Villy Søgård, Christian Tramsen og som eksternt repræsentant dyrlæge K. B. Grün.

Hurtigt fik vi den gamle bygning revet ned. Den viste sig i øvrigt at være i endnu dårligere stand, end tidligere beskrevet.

Herefter fik vi efter udbudsrunde valgt Anker Poulsen A/S som hovedentreprenør.

Hovedentreprenøren overtager under byggeprocessen jo styringen af byggeriet, men der var dog masser af problemstillinger, som vi i Fondsbestyrelsen skulle tage stilling til. Det blev en travl tid og indimellem også ret så stresset, for

der var ofte korte beslutningsfrister. Jeg husker især debatten om farvevalget. Mange fandt, at der var for meget sort i sort. Desuden måtte bestyrelsen hele tiden skære projektet til og fra for at være sikre på, at økonomien holdt.

I maj 2003 kunne vi så under stor festivitas indvie det nye rosportscenter.

Det gav en vældig boost til klublivet. Vi havde regnet på, at medlemstallet helst skulle op over 130 medlemmer, for at klubben kunne bære huslejen ved det nye hus. I løbet af nogle år passerede det op over 200. Forud for byggeriet var medlemstallet på 70 – 80.

I de følgende sæsoner var der en del besvær med vandstanden. Skotterne skulle tages ned og sættes op efter hver tur på vandet. Løsningen blev, at vi i 2011 etableret ”sommersikringen”, så vi automatisk kunne hæve og sænke spærringen mod åen. Til det formål optog Rosportscenteret et banklån på kr. 705.000.

Bestyrelsen har haft som mål at få nedbragt især det ”dyre” banklån. Mindre gæld betyder jo, at vi kunne være med til at fremtidssikre Roklubben økonomi. Det betød, at vi under coronaen var i stand til at halvere huslejen og hjælpe klubben helskinnet gennem den uventede udfordring.

Desuden har vi bestræbt os på at holde huset i en forsvarlig håndværksmæssig stand med udskiftning af træværk, maling m.v. Det er min erfaring, at kortsigtede besparelser på det felt blot

resulterer i, at udgiften på længere sigt bliver højere.

Bestyrelsen har i de sidste par år brugt meget tid og energi på at få afviklet fonden. Den har jo egentlig udtjent sin rolle. Ideen er imidlertid blevet forladt efter, at Roklubben bestyrelse er nået frem til, at Fondens rolle som udlejer af klubhuset alt i alt er den mest hensigtsmæssige organisering.

Fondens bestyrelse har været et meget stabilt foretagende. Medlemmerne har nemlig i en lang årrække været de samme: Kasserer Svend Aage Jensen i 2021 erstattet af Peter Finnerup; Carl Anton Reher og Poul René Bertelsen; eksternt medlem Søren Tang Sørensen samt undertegnede Christian Abildgaard.

* Skrivelse fra Naturklagenævnets sekretariat af den 18. november 1999. J. nr. 97-135/550-0001.

Medlemmerne har ordet

Bente Jørgensen, medlem i RR siden 1988, sidder i klubhuset og fortæller

Da jeg startede i 1988 var det i det gamle klubhus. Jeg startede sammen med en veninde. Hun holdt op, og jeg fortsatte. Jeg var glad for roklubben lige fra starten. Det var en meget social klub og inddragende. Selvom min veninde holdt op, kom jeg hurtigt ind i nogle grupper, som jeg roede med. Fra gammel tid har der været det, der hed ro-garanti. Et par gange om ugen kunne man bare møde op og være sikker på at komme ud at ro.

Den gang var der mest inriggere og outriggere – og kun få kajaker. Jeg roede lidt kajak, men hovedsagelig outrigger dengang. Søren Møller var formand, han instruerede i outrigger, som jeg roede mest de første 2-3 år. Men da inrigger-kaproninger startede, 10 km og marathon, kom jeg til at ro med andre, der havde trænet til inrigger-kaproning og det gjorde vi i en årrække – i øvrigt mens jeg fik tre børn -, og fordelene der var også, at vi kunne booke en båd og have den fast til at tage med ud til kaproninger.

Socialt er der altid foregået meget i klubben, synes jeg. Der var flere fester førhen, det er svæ-

re at få folk med til festerne i dag. Men jeg tror ikke, det kun er i roklubben, der er det billede. Det gælder generelt i samfundet. Dengang var der ikke alt muligt andet i form af fx. musikfestivaler. Tilbuddene er mange, tiden og økonomien er en anden end dengang. Og det gør, at det er sværere at samle til fest i roklubben på samme måde som førhen.

Vi havde i de første 10-15 år, jeg roede, årlige kaproninger med skiftevis Tønder, Fanø, Esbjerg, Varde og Ribe Roklubber som arrangører, hvor vi alle sammen var på vandet. Man kan se de krus, der står her i klubhuset, med årstal og placering fra de fælles stævner. Det var store stævner i forskellige bådtyper med mange deltagere, også til efterfølgende fest. Da Ribe Roklub var arrangør, blev bådhallen ryddet til fest for ca. 100 mennesker.

Den type fester er der blevet mindre af.

Men det har ikke ændret på det sociale liv i klubben. Jeg synes stadig, det er en dejlig klub at komme ned i. For mig har det aldrig været et spørgsmål om at holde ved. Der har været nogle år, hvor jeg har roet meget lidt, fordi der har været fart på med andre ting, og år, hvor jeg har roet rigtigt meget. Så jeg har roet imellem 45 km om året til 2.226 km som det højeste. Mange

langture, bl.a. i Tolo, men også på Mosel for ca. 30 år siden. En klubtur arrangeret af Alex og Lea Lyngsøe, som jeg i øvrigt har roet kaproning med. Der var også ferieture. I Holland, Tyskland, Sverige med Alex som hovedarrangør.

Jeg er uddannet instruktør og har virket som sådan lige siden uddannelsen omkring 1990 med et skiftende antal hold. Mest inrigger, engang imellem har jeg hjulpet med outrigger-instruktion.

Jeg har været en del af både det gamle og det nye klubhus. Det gamle klubhus havde en anden sjæl, sådan er det med gamle bygninger. Men der er også sjæl i det her. Jeg synes, det er et fantastisk hus. Aktiviteterne er udvidet med bl.a. Eroning. Jeg har siddet i bestyrelsen i tre omgange og var med til at købe det første ergometer, det var vist i 90'erne. Det var der både for og imod. Nogle syntes, det var noget pjat at sidde og ro på land. Nu er det jo virkelig vokset, og jeg er også blevet instruktør på den del.

Når vi taler om sjæl, er der noget, der er båret med fra det gamle klubhus, og det er bredden i medlemssammensætningen. Der er gamle, der har været her så at sige altid, nogen er gået ud, nye er kommet til, men vi kan være sammen på tværs af alder. For eksempel startede Sebastian

På vej mod nye udfordringer. Foto: Jens Bruun-Petersen.

(Adelhardt) tidligt – som 13-14 årig – i inrigger og roede senere kaproning. Bjarne Duus og Jens Bruun-Petersen har været her i mange år. Karen (Skønager) har været her i et par omgange.

Der har selvfølgelig været stor forskel på, hvad de enkelte formænd har stået for og hvilke ønsker, de har haft for klubben. Jeg har ikke oplevet nogen formænd, der ikke har været aktive, men de har været aktive på forskellige måder. Nogen har været stærke på visionstænkning, det er der andre, der ikke har været så optaget af. Der er kommet mere arbejdsliv jo i stigende grad også skruet sammen. Det præger også vores fritidsliv med frivillige ledere. Jeg har haft det fint med forskellige formandstyper, og forstår også, at der er forskellige grunde til, at man er på posten nogle år og så stopper igen. Som sagt har jeg været i bestyrelsen ad nogle omgange, to gange som kasserer – og er nu nået dertil, at jeg har taget min tørn.

I forbindelse med byggeriet af det ny hus var det godt, at der var nedsat nogle udvalg specielt til at tage sig af byggeriet. Og at andre udvalg tog sig af det ro-mæssige.

Man kan sige, at klubben – når vi ser på de fysiske rammer – i dag er for lille til det, vi gerne vil have gang i. For eksempel synes jeg, vi mangler det træningsrum, hvor ro-ergometrene kunne stå fremme, så vi ikke skal rydde til side hver gang, vi skal holde noget. Vi mangler plads i bådehallen, og man har løbende diskuteret, om noget materiel skal ud. Men det bølgler lidt op og ned, hvad behovet er. I perioder bliver der roet meget outrigger, andre perioder mere inrigger, og lige nu bliver der roet en del kajak. Og vi er nu engang en klub, der har valgt at have det hele. Det synes jeg, er godt. Det giver liv i klubben, og det giver også børn og unge i klubben. Men det giver nogle udfordringer på logistikken.

På et tidspunkt voksede kajakdelen, og der blev søgt om puljer til materiel. Også gamle roere

er blevet glade for at ro kajak. Jeg synes kun, det har gjort noget godt for klubben. Det kan der være forskellige meninger om. Nogen tænker måske på, om nogen har fået mere plads end andre. Den snak har vi haft. Det vigtige er vel, at alle interesser bliver hørt i bestyrelsen, og mig bekendt er det sådan, det er. Da jeg startede, havde vi nogle få kajaker, som blev brugt for at få det til at gå op, når vi skulle på vandet. Så alle kom ud at ro. Jeg har ikke oplevet, at det er en separat afdeling, selvom man selvfølgelig kender dem bedst, man ror sammen med, hvad enten det er inrigger eller kajak. Nu er jeg i uddannelsesudvalg, hvor vi er sammen – kajaker og inriggere – og finder ud af, hvad der skal ske fælles for alle, fx grill ved kamerslusen eller dage med fælles aktivitet. Man gør ikke bare noget for sig selv. Det er min oplevelse, at man går efter fællesnævneren.

Jeg er også med i festudvalget, hvor vi laver mad sammen til fester. Her er både kajaker og inriggere, og jeg tænker jeg jo ikke på, hvem der

er hvem. Jeg tænker for eksempel ikke på, at nu skal jeg sidde ved siden af inriggerne, jeg kan ligeså godt sidde ved siden af nogle af outriggerne eller kajakkerne.

Det vigtige er, at vi kan tage hensyn til hinanden, fx når vi skal ud og ind med bådene. Der er ind imellem trængsel på bådpladsen, men det er sådan, det er. Og jeg oplever, at der er plads til alle, og vi får det arrangeret, så det fungerer som en fælles, social klub.

Når der en gang imellem har været konflikter, prøver jeg at sige, nej stop nu, vi skal være her alle sammen. Og det er småting, virkelig småting, der har været. Jeg har egentlig ikke haft en holdning til, om der nu blev købt den båd for meget eller den kajak for meget. Jeg er af den holdning,

at når man vælger en bestyrelse, så har man også tillid til, at den tager nogle gode beslutninger, ellers må man selv gå ind i det. De frivillige, der lægger deres tid og kræfter i det, skal også respekteres for det.

Måske er Danmark udfordret på foreningslivet nu mere end før, med at finde dem, der vil gå ind i frivilligt arbejde. Der var i hvert fald en overgang, hvor det var svært at samle en bestyrelse. Arbejdslivet fyldte meget for den enkelte, en travl hverdag, hastigheden i samfundet. Og for de unge i dag fylder egne interesser og behov meget, som kan betyde, at de ikke deltager så meget i frivilligt arbejde. Det oplever jeg i hvert fald på mit arbejde som leder af et stort hjemmeplejeområde. Det smitter af i foreningslivet. Men der er mange

gode kræfter. Lige nu ser det ud til at gå bedre med at få folk til at gå ind i klubarbejdet.

Når jeg går på pension, vil jeg også ro om morgenen, men også fortsætte med at ro om aftenen, hvor vi er en større gruppe, som måske samtidig finder ud af, om vi vil ro sammen fx. lørdag morgen. Jeg var i Tolo i år, hvor vi var seks fra RR, der havde meldt os sammen.

Memberlink er et godt reskab. Men måske et minus i teknologiens navn, at man vælger præcist, hvem man vil ro med frem for bare at møde op og finde ud af, hvordan man sætter hold. Man kan diskutere, om det skal fremgå med navne, hvem der møder op. Det vigtige, er at der er plads for nye til at komme ud at ro. Som instruktør er det en opgave at bringe de nye sammen.

Om Stand-up-paddle (SUP)

Af Ellen Stenderup

Sommeren 2021 var startskuddet for Stand-Up Paddle (SUP) i Ribe Roklub. Aktive medlemmer arbejdede for at udvide tilbuddene i Ribe Roklub, og for at gøre det let at komme på vandet og blive medlem i klubben. Der blev søgt fondsmidler og indkøbt de første boards og nødvendigt udstyr. Senere anskaffede klubben velholdte brugte board. I dag råder klubben over 9 hardboards og tilhørende udstyr, der alle er begyndervenlige. Klubben råder over forskellige typer af boards, så

der er mulighed for, at den enkelte udøver selv kan vælge enten stabilitet eller hastighed, hvilket vi også kender det fra de andre rodiscipliner i klubben. Desuden har flere medlemmer anskaffet sig deres egne oppustelige boards, som også ses på åen.

SUP betragtes som en surfdisciplin, der er let at lære og appellerer til alle aldre. Glæden ved bevægelse på vandet og oplevelser i naturen, samt Ribe roklubs beliggenhed direkte ved vandet, har betydet at mange medlemmer i klubben har haft glæde af SUP. SUP kan dyrkes både som konkurrence og som motion og leg. SUP indgår nu fast i

instruktionsforløb og træning af børn og unge i klubben. SUP præsenteres også ved åben hus aktiviteter, og det skaber altid ekstra aktivitet og interesse for Ribe Roklub blandt ikke-medlemmer.

Desuden har klubben gennem årene haft 4-5 instruktører, som arrangerer intro og frigivningskurser med fokus på teknik, sikkerhed og håndtering af udstyr. SUP er let at lære, men som klub skal vi håndhæve sikkerhed på vandet og sikre at udstyr bliver håndteret bedst muligt. Både medlemmer og ikke-medlemmer har gennemført kurset, og løbende tilbydes medlemmer uddannelse til SUP-instruktør.

Interview med Søren Møller

Af Hanne Petersen Refslund

- *Hvornår/hvorfor startede du i RR?*

Jeg blev medlem i 1970, hvor der var ca. 75 medlemmer i klubben. Det år kom der 28 nye medlemmer.

Jeg havde været i klubben allerede i 1968 og 1969 for at spørge om muligt medlemskab, men jeg skulle vente på, at jeg fik en hilsen fra RR til min konfirmation.....

- *Hvordan oplevede du din start?*

Et ikonisk, uisolaret klubhus, meget smukt, som der blev passet meget på.

Fantastisk fællesskab og kammeratskab, hvor drenge og piger var sammen. Jeg havde tidligere spillet håndbold på kredsholds niveau, men mødte i RR et unikt fællesskab og kammeratskab, hvor drenge og piger var sammen i et fælles hus og rammer, med gode voksne ledere og rollemødelere.

Der var ingen tvivl om hierarkiet i RR (på den gode måde). Der var gode og klare rollemødelere for os unge.

Rostilen var i faste rammer, ligesom de forpligtelser, man havde som roer og styrmand – også over for huset og arealerne omkring huset.

Jeg dyrkede lidt motionsroning om eftermiddagen med kammerater, men om aftenen var det kaproning. Jeg blev instruktør i 1971. Vi var mål-

rettede med træningen og deltog i alle DFFRs tag med test m.v i vinterperioden. Uden for kaproningssæsonen roede vi med klubben til Fanø, Esbjerg og Mandø.

- *Hvem/hvad blev rollemodel/drivkraft for dig?*

Kammeratskabet og vores fælles mål med kaproningen fyldte meget. Ellers var det Niels Henry Secher (DSR) og Jørgen Engelbrecht (Hvidovre), som sammen vandt VM i 1970, der var vores forbilleder.

- *Eget engagement ud over roning?*

Jeg blev ungdomsrepræsentant i bestyrelsen i 1970. Derefter 14 spændende og lærerige år med bestyrelsesarbejde som henholdsvis formand, næstformand og rochef. Leder af vintertræning igennem 20 år. Initiativtager til og tovholder på byggeriet af det nye klubhus. I byggeudvalget var der 4 tidligere formænd, som igennem mere end 6 år arbejdede hårdt og indimellem havde megen modgang, men det smukke nye klubhus stod færdigt i 2003.

- *Hvad betød det nye klubhus for klublivet?*

Der var begejstring og stolthed for det smukke hus, og vi blev hurtigt installeret. Bestyrelsen gjorde en stor indsats for at overføre de tidligere værdier og fællesskaber med struktur, styring og initiativer. Med det nye klubhus blomstrede kajakroningen, især for børn og unge. Baglænsronin-

gen fortsatte som tidligere, men havde især svært ved at rekruttere børn, unge og yngre roere.

- *Hvordan har du oplevet udviklingen de seneste par årtier/i din tid?*

Videreførelse af fællesskab, værdier og en ensartet opfattelse af klubkultur, organisering, materiel, både, roning, ejerskab, fællesansvar m.v har været udfordret.

Outriggerroningen investerede i en kort periode (2012-2016) mange og væsentlige ressourcer i at få unge til at ro outrigger, men det ebbede ud, og i dag er det kun få ældre roere, der benytter materiellet.

Rostilen og materiellet er nok udfordret på flere niveauer og er måske en hindring for udvikling.

Foto: Elisabeth Tine Aggerbeck.

Samtidig med at vi i RR har besluttet, at vi vil det hele, må vi indrette os organisatorisk og ledelsesmæssigt, så det svarer til klubbens aktiviteter og visioner for fremtiden. Måske har vi brug for mere fællesskab og engagement i forbindelse med for eksempel aktiviteter, vedligehold og påpasselighed med materiel, hus, højvandsikring m.v.

Hvad angår medlemssammensætningen er der hos kajakkerne en god fordeling mellem unge og ældre.

Hos baglænsroerne er der stort set ingen unge eller yngre medlemmer. Den typiske roer i RR i dag er en midaldrende/ældre roer. Det er nødvendigt med en vision, strategi og interesse for at få tilgang af segmentet børn og unge, altså hvis man vil dette.

E-roning ser ud til at blive en stor succes, og SUP er også et spændende initiativ i RR.

Når vi ser på andre klubber, eksisterer der rundt omkring forskellige tiltag i form af mere træningsrettede og rammesatte aktiviteter, for eksempel "sportsroning" og "puls og program". Måske en måde at rekruttere på! Også nye bådtyper, som eksempelvis coastalbåde har vist sig spændende også for yngre roere.

- Fødselsdagsønske for RR?

Jeg håber at klubben og alle medlemmer får en fantastisk fødselsdag og fest og mange gode år fremadrettet.

At være ny - og dog gammel - roer i Ribe Roklub

Af Hanne Petersen Refslund

Min mand Niels og jeg flyttede fra København til Ballum i foråret 2023. Inden da havde vi researchet på idrætsforeninger og helt specielt på roklubber i området, da roning har udgjort en stor del af vores liv og fritid.

Jeg har roet fra jeg var 11 år i Damernes Roklub (nu Hellerup Dameroklub), fra 1972 i Danske Studenters Roklub som kaproer, de sidste mange år som medlem af DSRs mastergruppe bl.a. med deltagelse i FISA Masterregattaer. Niels fik jeg "lokket med" i DSR for ca. 25 år siden, hvor han ligeledes har været en del af DSRs mastergruppe. Om sommeren ror vi - mest coastal - i Vestervig Roklub, når vi er i sommerhuset i Sydthy.

Vi bor nu lige præcis midtvejs mellem Tønder og Ribe. Valget af roklub faldt på Ribe, da det af hjemmesiden fremgår, at der er livlig aktivitet af både mænd og kvinder, forskellige aldersgrupper og rodiscipliner. Tilfældet ville desuden, at Niels fra faglig sammenhæng kendte en af Ribes "kasketroere", af hvem vi fik en hyggelig introduktion til klubben allerede inden vores flytning.

Deltagelse i medlemsmøde i efteråret 2023 gav indtryk af medlemsskaren og af en aktiv formand, der havde gode intentioner om at samle medlemmerne til forskellige former for praktisk opgaveløsning. Desuden fremlæggelse af kreati-

ve ideer til nyindretning af klubhuset. Vintersæsonen 23/24 kom for os til at ligge i nogenlunde faste rammer. E-roning 2-3 gange om ugen på hold, hvor vi ofte var de samme deltagere med en vis fornemmelse af et fællesskab - på trods af den individuelle indsats. Dog en undren over at konstatere meget forskellige former for rostil - på trods af kompetente rollemodeller på skærmen, som skulle være nemme at efterligne med lidt hjælp fra klubbens instruktører.

Til organisering af aktiviteterne både på land og til vands er memberlink et effektivt værktøj på flere måder. Man kan se, hvor mange og hvem, der har tilmeldt sig den givne aktivitet og dermed vælge, hvad der passer bedst til temperament, tid og evt. bådtype.

Det var dog ikke helt klart for os, hvordan man organiserer sig som hold. For Niels var det enkelt, fordi "Kasketholdet" fungerer i sine egne faste rammer. Da jeg var ude i toer en dag med et par andre forholdsvis nye roere, gik snakken bl.a. om, hvordan man kommer på et hold. Opfattelsen var, at der ud over tilmeldingerne på memberlink i lige så høj grad laves holdaftaler indbyrdes. Og - som det blev kommenteret - "det er egentlig ærgerligt, at der ikke er en større oplevelse af fællesskab".

Som gammel, garvet kaproer bliver man måske kræsen. Vil gerne ro på en måde, hvor det bare glider. Med perfekt balance, god rytme og samtidig - som i et musikalsk samspil.

Så jeg tænker, at jeg måske bare skal finde "min niche", for eksempel roning i dobbelttoeren "Bugten", (evt. også i singlesculler), hvor der er en stiltiende, given opfattelse af rostil og måden at håndtere materiellet på.

Men det er nu sjovere at være en del af noget større, i hvert fald når båden går godt.....

Roning er på mange måder en unik sport. Vi disponerer over egne klubhuse, vi er ejere af ekstremt kostbart materiel, og vi dyrker vores idræt til vands, hvilket tilsammen stiller store krav til sikkerhed, fælles ansvar og ejerskab - og ens retningslinier vedrørende måden at ro på/rotil, håndtering af det dyre materiel og vedligeholdelse af vores faste ejendom.

I gamle jubilæumsskrifter for RR fremgår det, at værdier som ansvar, sikkerhed, fællesskab i forhold til både klubhus, materiel og hinanden har været prioriteret.

Som nyttilkommen har det ikke været helt nemt at se, hvordan fælles værdier kommer til udtryk i Ribe Roklub i dag. Det kan have noget at gøre med for lidt aktivitet og nærvær fra vores side indtil nu. Og så er det naturligvis altid en svær øvelse at få klargjort en forenings værdier og omsætte dem i fælles handling.

Samtale med "gamle", aktive medlemmer kan måske bidrage med inspiration. I hvert fald har jeg i de foranstående samtaler med to erfarne medlemmer forsøgt at få vurderinger af RRs værdier og fremtidige potentiale trukket frem i lyset.

Kajakudvikling i RR 1990-2024

Af Alex Lyngsøe, medlem siden 1989 og ivrig kajakroer, sup-padler, inrigger- og outriggerroer.

***"Kajak har ikke noget med roning at gøre..."
"Skide forlænsroere...." "de plastikbåde skal bare granuleres og sendes til storskrald".***

.... jo fordomme og modstand mod kajakker i klubben har der såmænd været noget af, men det var vist mest i begyndelsen af 1990'erne, hvor man i de første 55 år af klubbens historie jo udelukkende havde roet "baglæns" i in-/outriggere.

Men selvom klubnavnet IKKE er blevet ændret (endnu) til at indeholde "kajak", så må vi sige, at kajakkerne siden 1990'erne har gjort deres permanente indtog i klubben, og nu er en bådtype som dyrkes af over 50% af medlemmerne.

I 1988 stod jeg selv som teenager sammen med min far og formanden for klubben en formiddag på bådebroen i Ribe Roklub og kiggede på klubbens dengang ENESTE kajak - en Zenith Trim turkajak. Efter en kort prøvetur var jeg solgt. Dengang var der dog ikke noget instruktions tilbud i kajak, og jeg måtte forbi et par år med inrigger og outrigger først, men det er en anden historie.

I løbet af 1990'erne skete der det i Danmark, at kajakporten med havkajakken i front, fik et voldsomt boost. Fra at være en nichesport primært målrettet konkurrenceroning, blev kajakroning nu noget, alle kunne (og ville), både i turkajakker og havkajakker. Medlemstallet af Dansk Kano- og Kajakforbund er som bevis herfor da også steget fra omkring 14.000 medlemmer i 1990 til over 25.000 medlemmer i dag.

Efterspørgslen efter bådtypen førte til, at Ribe Roklub op igennem 1900'erne anskaffede flere og flere kajakker, klubben blev medlem af Dansk Kano- og Kajakforbund, og på et tidspunkt kunne man blive medlem af Ribe Roklub og KUN blive frigivet og ro i kajak alene. Dette var et vendepunkt i klubben, og nu blev kajak ligestillet med de øvrige bådtyper i klubben. Flere instruktører kom til, og antallet af nye medlemmer i kajak nærmede sig antallet på de øvrige bådtyper.

Mange inriggerroere så/ser også fordelene ved at tage et kajakkursus i klubben, og opnå fleksibiliteten ved kajakken, som jo kun behøver én person i sædet for at komme afsted. Dermed har klubben fået stor del af medlemmerne, som mestrer alle bådtyper.

I starten af 00'erne blev Kajak-Polo en del af porteføljen i Dansk Kano- og Kajakforbund (de

Kajakleg 2007. Foto: Jens Bruun-Petersen.

små gule plastikkajakker). RR fik en portion penge fra en fond, og pludselig havde vi 10 polokajakker i klubben. Hvad skulle vi med dem - var der vist mange, der tænkte dengang. Men det viste sig hurtigt, at de små gule snurretoppe faktisk kunne noget. Om det så gjalt svømmehal, polterabend, skoleroning eller Skt. Hans opvisning - så har polokajakkerne vist sig at være et godt trækplaster. De indgår i dag som fast træningsform på ungdomsholdet, hvor der ofte opstilles mål på åen og spilles polokampe. Deltagelse i kajak-polo stævner er det dog ikke blevet til endnu.

Frem til 2004-5 var den primære målgruppe i roklubben voksne (16+ år). Men på et tidspunkt

der været - og er der stadig - tryk på klubbens børne- og ungdomsafdeling. Til den daglige træning er der høj fokus på den tekniske og sportslige del, hvor der roes i kap-kajakker og mand-skabsbåde. Der deltages ofte i stævner og konkurrencer rundt i landet.

Efter "startskuddet" på børne/ungdomsroning med kajakkerne som indgangsvinkel til sporten, blev der åbnet op for, at flere unge også begyndte at ro outrigger, efter de startede i kajakken. Klubben havde i en periode omkring 2015-20 flere ungdomsroere repræsenteret ved outrigger stævner i ind- og udland. Dette var en af de synergier, som kajakkerne medførte for

var vi et par roere, som var blevet forældre til nogle 8-9-årige vildbasser - de skulle da med i klubben, tænkte vi. Et par børnekajakker blev skaffet hjem (vist nok fra Polen), og i løbet af ganske kort tid fik Ribe Roklub en veletableret børne- og ungdomsafdeling, som siden har været en stabil bestanddel af klubben. Med mindst 2 ugentlige faste træninger og til tider over 30 holddeltagere i alderen 8-20 år, har

klubben. En anden synergi er, at med børne/ungdomsafdelingen i kajak, er gennemsnitsalderen i klubben blevet sænket betragteligt.

I perioden fra ca. 2010 frem til i dag tilbyder klubben faste instruktionshold for både børn og voksne, hvor en lille hær af klubbens frivillige instruktører og hjælpe-instruktører sørger for, at tilbuddene til nye og eksisterende medlemmer opretholdes. Det er til tider en svær kamp at tiltrække og få uddannet især instruktører, men de seneste år er flere af klubbens medlemmer blevet uddannet til både instruktør 1 og instruktør 2.

Lidt om Voksenkajak

Der er gennem årene været udbudt instruktionshold for voksne, der gerne vil frigives på Ipp2 niveau i turkajak. Der har været skiftende instruktører, men enkelte har været med fra start og indtil nu. Tidligere startede vi ved Standerhejsning i april og indtil sommerferien. Et instruktionsforløb er ca. 16 timer, men i Ribe Roklub er instruktionsforløb også en introduktion til fællesskabet i klubben. Derfor afvikles forløbet over ca. 10 gange hen over foråret, hvor hver instruktion også indeholder kaffehygge i klubhuset.

Corona betød en ændring, da vi i det år først kunne starte i april og slutte i august. Det har vi så gjort siden, og det har flere fordele. Dels at vandet er varmere, når vi starter, og at kajakkerne når at få ca. 6 træninger op til sommerferien, hvor de bliver frigivet på B-niveau. Dvs, at

de må ro på åen sammen og de skal helst ro 50 km i løbet af sommeren og gerne sammen med andre kajakroere i klubben. Igen fremmer det tilknytningen til og relationerne i klubben.

I august får de så de afsluttende instruktionsgange og afslutter med Frigivningstest og Frigivningsfest, hvor vi hvert år kan frigive ca. 10 nye roere – i øvrigt et nyt koncept af de tidligere tiders Dåb, hvor der nu er fokus på fællesskab og samarbejde fremfor ydmygende seancer, som kun få voksne kunne se sig selv i og deltage i. Frigivningsfesten er for alle nye roere på tværs af klubbens både, og det er alle klubbens instruktører, som er ansvarlige for festen.

Et andet tiltag har været Restart holdet – et forløb for tidligere frigivne kajakroere, som gerne vil hjælpes i gang igen efter vinteren. Det starter ved Standerhejsning og frem til midt maj – det er blevet en fin succes og i år med 10 deltagere. Det er en god måde at vægte fastholdelse og fællesskab i klubben.

Siden 2022 har Kajak været en del af Langtursudvalget og arrangeret langture både sammen med inriggere og alene. Disse ture er også med til at bidrage til fastholdelse og fællesskabet i klubben. Der har været rigtig gode ture til Kolding Fjord, Aabenraa og Sønderborg. I år har en flok været på kursus Ipp2 i Havkajak, så endnu et område er under udvikling.

Hvorfor ror I egentlig kajak?

Thorbjørn: "Fordi det er sjovt, fordi jeg elsker vand, fordi jeg er en vandplasker, der elsker at blive våd. Det fedeste er kajakpolo, der må man bare møve ind i hinanden. Polokajakken er en lille kajak, der er nem at vende og snurre rundt. Det er sjovt at vinde, jeg kan faktisk ikke huske sidste gang, jeg tabte en polokamp".

Sofia: "Det bedste er fællesskabet – alle snakker med alle. Det sjoveste er konkurrencer, og når man udfordrer sig selv i en sværere kajak – prøver noget, der er umuligt – og det lykkes!"

Liselotte: "Det er en sjov træner!". Vores træner er god til at tvinge os til at komme. "Du kommer på onsdag!" - vi får ikke lov til at blive hjemme.

Matthias: "Kajak er bare sjovt!" Hvad er det, der gør det skægt, når du faldt i vandet to gange i dag? "Jeg kan jo svømme tilbage. Der var ikke koldt vand i dag".

TIDSLINIE, Kajak i Ribe Roklub 1990-2024

1989: 1 turkajak

1990-95: 3-4 turkajakker og et par havkajakker. De første kajakker, der blev købt var Frej, Vile og Thor. De tre kajakker har vi stadig og de bliver brugt flittigt.

2000: Flere turkajakker anskaffes. Kajakinstruktion tilbydes nu i faste rammer med frigivelseshold. Klubben optages som medlem af DKF.

2002: Polokajakker anskaffes.

2003: De første børnekajakker anskaffes.

2004: Børnehold startes op af kajak-forældre

2005: Interessen for kajak stiger, og klubben anskaffer løbende flere kajakker, som nu tæller over 30 stk.

2009: Første deltagelse i Tour-de-Gudenåløbet med 2 voksne og 2 unge.

2010: Kapkajakker anskaffes og introduceres for børn, unge og voksne. Klubben bliver ATK certificeret. (Aldersrelateret Trænings Koncept).

2010-20: Deltagelse i sprintstævner, træningslejre i udlandet og en ungdomsroer på kajakbruttolandsholdet. Frigivelse af ca. 10 voksenroere til Ipp2 i turkajak.

2022: Restart-hold for tidligere frigivne kajakker. Nyt koncept for Kanindåb, nu Frigivningsfest.

Langtursroning

Af Jette Nielsen

En lørdag aften kl. 18 fik jeg den skønne besked, at der var kommet endnu en tilmelding til turen på Vadehavet dagen efter. Det betød, at der nu var tilmeldinger nok til at fylde endnu en båd. Kirsten og jeg, som spændt havde gået og ventet - og været ved at miste håbet - kunne nu komme med på turen. Jeg blev vildt glad - og det, selv om jeg endnu ikke kunne forestille mig, hvilken fantastisk tur der ventede.

Det var højsommer, og vejret var strålende. Vi var en stor flok af sted - jeg husker ikke hvor

mange, - men jeg tror, alle vadehavs-gående både var i brug.

Der var nærmest ingen vind, og da vi kom uden for slusen, viste vejret sig at være sølvfarvet. Det er ikke sikkert, alle ved, at det findes. Det gjorde jeg heller ikke, men det gør det. Vandet var sølvfarvet, himlen var sølvfarvet, og det var ikke muligt at se, hvor vandet endte og himlen begyndte

Det var magisk. Jeg var faktisk rørt over, hvor smukt det var.

Alle var glade og i godt humør. Da vi nåede frem til Langjord, spiste vi madpakker, og derefter

fik mange sig en badetur i det skønne vand. En helt igennem fantastisk tur!

Sådan ser nogle langture ud.

Der er flere typer af langture: Sådanne endags-ture, ferieture med overnatning herhjemme, langture med konkurrencemoment, som Fyn rundt, og så er der langture til udlandet.

Jeg har været medlem af klubben i ca. ti år og har kun været på endags-ture her i landet og på tre ture til Tolo i Grækenland.

Jeg har dog hørt mange anekdoter fra andre langture: For eksempel den 100 km lange tur rundt om Fanø, som er en dagstur, der er noget for sig selv - og hvor selv meget erfarne roere kan blive så trætte, at de falder overbord i skiftet. Og jeg har hørt om blodige hænder, vildt vejr og et fantastisk sammenhold på turen Fyn rundt.

Det, der er så fantastisk på langture, er, at man ofte kommer ud at ro med nogle, man ikke ror med så tit. Det gør, at vi lærer hinanden at kende på kryds og tværs af erfaring, alder osv. Vi kommer også ud og ser et andet farvand og en anden natur. Når man er vant til den vestjyske barske natur, er det skønt at komme til Silkeborg eller østkysten og nyde den frodige og anderledes natur, der er dér. Det er herligt!

Pinsetur Langjord 1991. Foto: Jens Bruun-Petersen.

Riberoere i Grækenland

Af Elof Westergaard

Ved du, at en af Danmarks største roklubber ligger i Grækenland i badebyen Tolo på Peleponnes? Klubben ligger et par timers kørsel fra Athen, tæt på den smukke gamle by Napflion. Roklubben er tæt forbundet med Hotel og taverna Romvi og med hotelværtten Antonis og hans ansatte. I Tolo er der 10 inriggere og 8 havkajakker til udlån. Roklubben har egen hjemmeside, og man kan reservere både i forårs- og efterårsperioden. Overnatning finder sted på hotel Romvi eller nærliggende hoteller, og det aftales gennem Tolo Roklub. Morgenmad og aftensmad er inkluderet. Bådleje, værelse og mad er alt sammen til meget rimelige priser.

I de sidste tre år har jeg sammen med andre roere fra Ribe Roklub haft fornøjelsen af at være i Tolo flere gange. Blandt Ribe Roklubs medlemmer har der været arrangeret både private og åbne ture for alle. Flere kajakroere har været afsted på eget initiativ.

Det er et skønt rofarvand omkring Tolo. Der er gode muligheder for mange ture, store som små. Man kan ro langs kysten i retning af Vivari, hvor der er små frokostrestauranter, eller rundt om den række af øer, som ligger i det nære far-

vand. Det er også, når vinden er til det, muligt at ro ind og vende i Napflion havn og f.eks. bade i en lille vig på vejen tilbage. Man skal gerne forholdsvis tidligt afsted om morgenen, da vinden oftest tager til ved to-tiden om eftermiddagen.

Rent praktisk skal man selv sørge for fly til Athen, og det er let at komme videre med transport til Tolo. Hotellet kan hjælpe med transport med bus. Personligt foretrækker jeg dog at leje en bil, da det giver muligheder for ture ud i landskabet til de mange gamle arkæologiske seværdigheder, som f.eks. det smukke antikke teater i Epidaurus og borgruinen i det gamle Mykene, samt ture ind til de nærliggende byer.

Det er en stor oplevelse at ro på vandet ved Tolo. Som en, der ikke har roet i særligt mange år, og mest er vant til at ro på Ribe Å, er det meget lærerigt at ro på det åbne hav. Man får respekt for havet og kan samtidig ikke undgå at blive betaget af det smukke og bjergrige landskab og sollysets glimten i Middelhavet.

En sådan tur med andre roere fra klubben er desuden en god måde at holde aktiv ferie på. Man ror den første del af dagen, kan tage på tur eller ligge og læse, inden der er aftensmad, et godt rustikt måltid, hvor menuen er fast og varieret, dog altid med græsk salat.

Mon ikke, hvis der er interesse for det, at vi tager afsted igen og også lægger åbne ture ud for roklubbens medlemmer. Man er naturligvis altid fri til at tage initiativet til en sådan tur, blot skal man være tidligt ude med at leje både.

Hvis du vil læse mere om Tolo Roklub, så kan du læse det her: [En dansk roklub i Grækenland \(toloroklub.dk\)](#).

Kran

af Peter Finnerup

Placeringen af vores klubhus ½ - 1 meter lavere end ønsket giver os flere udfordringer med vandstanden i Ribe Å, men med sommer- og vintersikring er vi nogenlunde sikrede mod vand i bådehalen, om end det er gået galt for os et par gange i årenes løb.

En anden konsekvens af den lave placering er, at vandstand, strøm i åen og den korte rampe er hård ved både materiel og mandskab. Der har været alvorlige uheld gennem årene, senest en ødelagt ankel, der krævede 1 års genoptræning.

Ønsket om at lette isætning og optagning af tunge inriggere har været et fast samtaleemne, og en kran som løsnings har derfor været oppe flere gange i årenes løb.

Under en ferietur til Gilleleje i 2018 så jeg en simpel drejekran til nedfiring af både fra molen. I 2020 tog vi en lille gruppe medlemmer til Gilleleje Roklub og fik ikke alene demonstreret kranen, men fik også mulighed for at ro i både Kattegat og Øresund. Drejekranen fra Fodgaard så besnærende simpel ud, og regningen var på knap 50.000 kr. Sådan én måtte vi også have!

Hjemme igen fik vi kontakt til en sælger hos Fodgaard, som kom på besøg, og det stod hurtigt klart,

at den simple opstilling af kranen fra Gilleleje ikke kunne kopieres 1:1 pga. åløbet, som løber langs med pontonerne, og pontonerne ville vi ikke opgive.

På generalforsamlingen i 2021 talte en af rochefterne varmt om behovet for en kran, og på bestyrelsens initiativ gik en lille gruppe, hvoraf nogle havde erfaring med kraner i gang igen. Der blev tænkt stort: "Sæt den dér (hvor kranen nu står) og lav en udligger på 7 meter, så vi kan samle op fra forpladsen og svinge ud over pontonerne".

Jeg fik fat i et rådgivende ingeniørfirma i Esbjerg, der designede statikken i et imponerende fundament, som kan modstå vandtryk fra grundvand og å. Efter udbud valgte vi Jorton, som også i 2003 lavede fundament og forplads. Deres pris var ¼ af det dyreste tilbud, og de løste opgaven til tiden og i ønsket kvalitet. Efter at vi fik hul igen hos Norlys, som er hovedsponsor, blev kranen bestilt hos Fredgaard.

Sammen med Norlys og to mindre sponsorer, Fodgaard Fonden og Claus Sørensens fond nåede vi op på 220.000 kr., og med en mindre egenbetaling fra Roklubben og ekstra sponsoring til en fjernbetjening nåede vi i mål.

Der er ikke gået på kompromis, kranen er udført i varmgalvaniseret stål og specialmalet i den godkendte RAL farve til installationer langs Ribe Å. Selve taljen er med variabel hastighed op og ned for at skåne bådene.

Kranen blev opstillet i November 2022, med indvielse til standerhejsning i marts 2023. En mis-

forståelse hos Fodgaard bevirkede, at vi måtte dreje kranen 45 grader ved hjælp af en specialdesignet drejeskive produceret hos Ambolten, - igen var det Ingeniørfirmaet i Esbjerg, der hjalp os. Egentlig ibrugtagning kom først i august 2023.

Parallelt med det tekniske forløb styrede vi ansøgninger om byggetilladelser og kontakt til diverse frednings- og andre myndigheder, og fik den endelige ibrugtagningstilladelse hjem fra Esbjerg Kommune. Andre medlemmer lavede specialbeslag og løftegrej til bådene, de fungerer upåklageligt.

Kranen er designet til 2 x bådvægt, dvs. 260 kg og bliver verificeret og sikkerhedsgodkendt af leverandøren hvert forår inden ibrugtagning.

Vi har for enden af en 7 meter udligger ophængt en stærkt vindfølsom båd på 130 kg, og det er helt afgørende for at undgå uheld, at kran og ophængning af både håndteres korrekt. Der er derfor lavet en god brugervejledning med fokus på sikkerhed, og alle brugere skal gennemgå et kran-kursus, inden de og deres hjælpere må bruge kranen. Bestyrelsen har listen over de superbrugere, der kan lave kran-kursus.

'Arbejdet bærer lønnen i sig selv', og det er en daglig tilfredsstillelse at få positive tilbagemeldinger om, hvor meget kranen hjælper i det daglige med isætning og optagning af både. Og for de af os, der er lidt oppe i årene, er kranen med til at forlænge det aktive roliv.

Tak til alle, der har været med i projektet.

Fremtiden i klubben - hvad kan den bringe?

Af Karen Skønager

Der skal tænkes fremtid i og for klubben - og det skal gøres af bestyrelsen og sammen med medlemmerne!

Vi skal opstille visioner og har dermed et stort stykke arbejde foran os - i fællesskab - og vi skal nøje overveje, hvad vi vil bruge de næste ti-tyve år på?

Måske er det nemmest at se på de førstkomende år, og skitsere de udfordringer, vi lige nu kan se? Og så forsøge at se lidt længere frem i krystalkuglen efterfølgende.

Vi har den NÆRE og noget presserende udfordring - nemlig at vandet til stadighed stiger i åen, så det er nødvendigt at finde andre løsninger for at undgå vand i bådhallen end dem, vi har haft indtil nu?

Klubhuset ligger lavt, og det har selvfølgelig sine fordele - at det er nemt at få bådene ud og ind i hallen.

Men udfordringerne er også lige udenfor - nemlig vandet i åen, som i hele klubhusets levetid har givet udfordringer - måske dog ikke helt så meget, som det gør nu, hvor vi i denne sommer har været nødsaget til at have vintersikringen på hele sommeren, fordi vandstanden i åen er høj.

Hvordan undgår vi i fremtiden at få vandet ind i bådhallen - samtidig med, at det ikke skal være alt for besværligt at få bådene ud - det er en opgave, som vi er nødt til at have hjælp til at løse udefra. Så den udfordring er vi i gang med at finde løsninger på. Eventuelt med hjælp fra kommunen, fordi det formentlig også er en del af "noget større" - en klimamæssig problematik, som ikke kun angår roklubben - men også øvrige aktiviteter og huse langs med Skibbroen.

De næste lidt mere langsigtede spørgsmål kunne være :

- skal vi i fremtiden satse på børn, unge, voksne, ældre?
- skal vi satse på hele registret af aktiviteter - altså sup'er, kajaker af alle slags, inriggere, outriggere, coastals, Eroning, og vi kunne sikkert nævne flere.....?
- kan vi udvide brugen af klublokalet? Mere om formiddagen?
- kan vi optimere brugen af bådhallen - ligger der de både, der skal i hallen, eller skal vi købe plads andre steder til at lægge nogen af dem i "arkiv"?
- vil vi gerne have flere medlemmer?
- har vi den plads vi skal bruge - også hvis vi får flere medlemmer?

- gør vi det, vi kan, for at holde på vores medlemmer, når der kommer nye - og for den sags skyld de "gamle"?

Og der kunne helt sikkert være flere vigtige spørgsmål, som kan stilles til en debat om fremtiden?

Så velkommen til møder og gode snakke om emnet i efteråret - jeg håber på bestyrelsens vegne, at mange af jer har lyst til at deltage i debatten!

Foto: Elisabeth Tine Aggerbeck.

Klubhuset 2024. Foto: Ove Detlevsen.

